

Egyedül a világ ellen

2014 október 31. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

1

Átlag: 1 (1 szavazat)

Mérték

Sajátos irányt vett a centrális er?tér centrumának valóságérzékelése, a politikusok és a szellemi holdudvar is nagyon furcsa jeleit adják annak, mi csapódik le bennük a világból.

Lassú, óvatos kihátrálás. Ötödvonalbeli CIA-ügynököz?s. Az amerikai ügyviv? nyilvános kóstolgatása. Újabb Békemenet kezdeményezése. Majdanozás. Még több majdanozás.

A magyar érdek és mozgástér totális félreértése, ha Magyarország vezet?i a belpolitikából megszokott, nem egyszer arroganciába hajló magabiztossággal lépnek fel, mintha épp úgy meghatározó szerepl?i lennénk a nemzetközi politikának, mint ahogy a magyar közéletet dominálják. Az akarat politikája – er? híján – nem m?ködik ebben a relációban. Az európai, pláne a globális ligában nem Magyarország a Fidesz.

Az Egyesült Államok óriási információs er?fölénye nem fair ugyan, de olyan adottság, amivel együtt kell élni. Az egymást követ?, egyre er?teljesebb amerikai jelzések figyelmen kívül hagyása vezetett a nagyon súlyos kitiltási ügyhöz, amit d?reség bagatellizálni, ahogy egy volt elnök – aki hivatali idejében kifejezetten jóindulattal viseltetett a magyar miniszterelnök iránt – kritikáját sem bölcs megoldás elintézni annyival, hogy régen járt Magyarországon.

Egyedül vagyunk, Tibor!

Ezzel a magatartással a közelmúltban is olyan konfliktusok sorát sikerült magunkra húzni, amiken kérdéses, hogy nyerhetünk-e bármit, vesztenivalónk viszont annál több van. Például bezártuk a magyar nagykövetséget Észtországban, ami egyike a nem túl sok (2) önálló államisággal rendelkez? (nyelv)rokon népnek, ráadásul az ukrán események árnyékában geopolitikai szempontból sem érdektelen hely – alighanem megtakarítunk vele néhány százmilliót évente a költségvetésnek. A még távolabbi Norvégiával sikerült már-már olyan éles konfliktusba kerülnünk, mintha fegyverrel vették volna el az olajmez?inket vagy a bálnáinkat.

A magyar útnak látványosan fogyatkoznak a szövetségesei, márpedig szövetségesek nélkül egy közepes méret?, er?sen eladósodott, demográfiai depresszióval küzd? európai országnak nem sok mozgástér jut. Gondoljunk csak Navracsics Tibor bizottsági részkudarcára: az sem az ? meghallgatáson nyújtott teljesítményének, sokkal inkább a magyar kormánynak szólt. Persze, meg lehet látogatni Berlusconit, ki lehet tüntetni Aznart, és úgy tenni, mintha örökké 2001 lenne, és mindketten hivatalban lév? miniszterelnökök lennének, de valójában ezzel sem vagyunk sokkal el?bbre.

Nemzet és érdek

Magyarország nemzetközi pozícióvesztését a külhoni magyar közösségek érdekvédelme is megszenvedheti, ha rosszul alakulnak a dolgok (és bármelyik szomszédos ország magyarjai mesélhetnének az elmúlt egy-két évtized tapasztalatai alapján arról, hogy néha ugyancsak rosszul alakulnak). Két patetikus Wass Albert-idézet el?adása között azt is érdemes végiggondolni, hogy ebb?l a szempontból milyen hatása van egy-egy kül- vagy belpolitika húzásnak.

Például vitathatatlan, hogy érdemi korreláció mutatkozik a Soros-források és a norvég alap hazai támogatási politikájában. De elfogadható-e néhány tíz-, esetleg százmillió forint miatt elképeszt? módon rárontani ezekre a szervezetekre? És mi van, ha a román vagy az ukrán kormányzatnak megtetszik a know-how, és igényt formálnak az ottani magyar szervezetek Magyarországról érkez? támogatásainak ellen?rzésére? Mi lesz akkor a magyar álláspont? Hogy *hé' há' nehogymá', Európa*? És mire megyünk majd vele, ki fog kiállni mellettünk?

A keleti nyitás és a biznisz

Egyetértek azzal a helyzetértékeléssel, hogy a nyugati világ sok szempontból (gazdaság és demográfia, hogy csak kett?t említsek) válságban van. Korábban biztosnak hitt pontok inognak meg vagy t?nnek el a ködben. Ott van például az euró bevezetése, amir?l sokáig konszenzus volt a magyar közélet f?áramában. Sajnos ezeket a válságokat illet?en igazán csak utólag okos az ember. Amikor ott él a közepében, akkor nagyon nehéz megmondani, hogy végérvényesen a hanyatlás útjára lépett-e egy rendszer, vagy csak hullámvölgybe jutott, amit ismételt felívelés követ.

A keleti nyitás egy lehetséges válasz erre a bizonytalanságra, de itt is tisztában kell lenni azzal, milyen áldozatokkal járhat egy-egy lépés, és hogy hogyan fogadják azok az országok, akikkel ezer szál, érdekek és értékek f?znek össze minket. Hogy egy-egy ajtó kinyitását milyen ablakok bezáródása követi. És ahhoz is nagyon komoly tudás és helyismeret kell, hogy a magyar külpolitika egyáltalán helyesen mérje fel, mit várhat reálisan egy-egy új kapcsolattól – az adott kultúrkört, annak gazdasági, politikai viszonyainak finomságait nem ismer?, tapasztalatlan (rosszabb esetben felkészületlen, nyelvismerettel sem rendelkez?) diplomatákkal nem túl fényesek az érdekérvényesítés kilátásai. Mert a magyar gazdasági érdekérvényesítés el?térbe helyezése jó gondolat, de önmagában kizárt, hogy m?ködjön. A kulturális és politikai kapcsolatok ápolása nélkül miért lennénk vonzó partnerek bárki számára a magunk otrombaságával?

A keleti nyitás legkényesebb pontja az orosz viszony. Magyarország – részben saját döntései, részben a körülmények sokszor el?re nem látható alakulása miatt – nehéz, szinte lehetetlen helyzetbe man?verezte magát. Az ukrajnai történésekben a nemzeti érdek szempontjából meghatározó, hogy amit az ukrán politika épp az ország jelent?s nagyságú orosz kisebbségének szán, azt megkapja az ország össznépességéhez képest jóval kevésbé jelent?s, nekünk viszont annál fontosabb, százötvenezres kárpátaljai magyarság is. Akik a nyugati keményvonalas Ukrajna-politikát kérik számon a kormányon, figyelmen kívül hagyják ezt a kényszer? orosz-magyar érdekközösséget. (És arról sem érdemes megfeledkezni, hogy Ukrajna a természetes orosz befolyási zóna része, amib?l aligha engedhet. Ahogy Gazda Albert írta: *„Oroszországnak kell Ukrajna – a Nyugatnak meg nem kell. Sokba kerül, így neki csak az kell, hogy ne az oroszoké legyen. Maga Ukrajna meg minden tekintetben rettenetesen gyenge."*)

F? energiaszállítóként Oroszország fontos üzleti partner Magyarország számára, de a függ?ségünk mértékét csökkentenünk kell – ebb?l a szempontból nehezen érthet? a paksi b?vítési döntés. A ködbe vesz? Nabucco híján a Déli Áramlat megépítése fontos lenne az állandó kockázatot jelent? Ukrajna kikerülésére (ahogy a németeknek is fontos volt az Északi Áramlat), de be kell látni, hogy az orosz különalkuk egészen más megítélés alá esnek ma, a Krím-félsziget annexiója, a kelet-ukrajnai harcok és a a malajziai utasszállító lelövése után, mint akár csak egy éve. Valamib?l alighanem engedni kell – megfelel? uniós garanciák és ellentételezés mellett.

Írta: TuRuL_2k2 - Balogh Ákos Gergely

http://mandiner.blog.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló